

rapport. De skulle selvfølgelig også have mulighed for i sådan en rapport at lufte deres uenigheder, og det ville jo også i sig selv være med til også dér at højne niveauet.

Det, som vi gerne skulle undgå i forbindelse med den folkeafstemning, som regeringen gerne vil have om at opgive kronen, skulle jo være lige præcis det, som skete i starten af 1970'erne, hvor man i avisernes annoncer f.eks. kunne se eksempler på, hvad en vaskemaskine ville koste inden for eller uden for EF. Den form for argumentation for eller imod en given politisk beslutning er helt horribel, men det var ikke desto mindre den måde, man argumenterede for en tilslutning til EF-medlemskabet dér i starten af 1970'erne.

Jeg har i forbindelse med arbejdet omkring det her forslag kigget på nogle af annoncerne, og jeg håber næsten, alle ordførerne ville gøre sig den ulejlighed at gøre det samme. Jeg tror, man ville blive skræmt, og jeg tror, man vil være enig med mig i, at sådan noget ikke bør ske i Danmark igen.

Det næste, vi kan risikere i forbindelse med euroafstemningen, vil selvfølgelig være, at vi ser lignende annoncer, men at det nu kommer til at gå på, hvad vi betaler i rente på vores hus, og hvilken økonomisk fordel det så vil være, at vi har eurolån frem for lån i danske kroner.

Vi kan se det for os allerede; det vil blive de økonomiske argumenter, man på den måde vil forsøge at overbevise den skeptiske danske vælger på, og ikke netop det, som man jo giver som udtryk i dag, at det er en rent politisk beslutning. Derfor har vi selvfølgelig et behov for også at få enten bekræftet eller afkræftet nogle af de økonomiske ting, der kommer frem i debatten.

Jeg har forsøgt undervejs i debatten at udfritte nogle ordførere om vurderingen af de midler, der vil blive anvendt til fordel for en ja-kampagne for at opgive kronen i forbindelse med en afstemning. Der er naturligvis ikke nogen, der vil give et bud på det, i hvert fald ikke tilhængere, fordi det, man jo kan se er den klare linje, er, at man ønsker at afvise det her forslag, også Enhedslistens forslag, som går ud på noget af det samme, fordi man jo i bagehovedet godt ved, at så vil langt størstedelen af de midler, der bliver brugt i en folkeafstemningssituation omkring euroen, blive brugt til fordel for at overbevise folk om, at vi skal opgive kronen, og kun en meget, meget forsvindende lille del af de økonomiske midler, der vil blive anvendt i

sådan en folkeafstemningssituation, vil have mulighed for at komme fra folk, som mener det modsatte.

Derfor vil vi ikke opleve en situation, hvor vi i avisannoncer, i publikationer kan se nogen form for alsidighed, tværtimod. Vi har allerede set det begynde nu, og vi har allerede set alle interesseorganisationerne og de pengestærke kapitalinteresser gå på banen med det her udgangspunkt.

Det er der ikke nogen der kan fornægte, og det er også derfor, at de ordførere, jeg har spurgt om det her, naturligvis ikke har ønsket at give en vurdering, for vurderingen ville i givet fald komme til at ramme stort set det, jeg har redegjort for her i løbet af eftermiddagen.

Man har så også forsøgt at henvise til, når man alligevel skulle svare, at der jo er oplysningsmidler. Bl.a. har man givet oplysningsmidler over finansloven, 15 mio. kr., som bliver fordelt til forskellige parter.

Javel. Men man glemmer jo, at hovedparten herinde, der modtager de midler, altså også argumenterer for et ja. Man glemmer altså også, at i forhold til de midler, som bliver sat af fra virksomheder, fra industrien, fra banksektoren osv., så er de midler, man har afsat herindefra, meget, meget små. Og derfor er der ikke noget som helst, der tyder på, at vi som sagt får en uvildig debat frem til en folkeafstemningssituation, medmindre man besinder sig og støtter de forslag, som Dansk Folkeparti og Enhedslisten har fremsat her i dag.

Jeg skal endelig bare komme med en speciel tak naturligvis til Enhedslisten, SF og Fremskridtspartiet, som har kunnet støtte beslutningsforslag nr. B 106, og såmænd også til Kristeligt Folkepartis ordfører, som jeg synes havde en meget nuanceret indgangsvinkel til de her forslag og faktisk godt kunne se behovet for, at vi får materiale, som belyser både fordele og ulemper.

Der er så en opfattelse af, at det måske kommer andre steder fra. Der tror jeg altså fremtiden vil vise, at det gør det ikke, og så må man i bagklogskabens lys sikkert efterfølgende konstatere, at man burde have støttet de her beslutningsforslag.

Dansk Folkeparti støtter naturligvis Enhedslistens forslag, skal jeg også sige her.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 112, hr. Keld Albrechtsen.